

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 4 mars 1941 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om rätt att använda obligationer med 4 procent ränta tillhörande svenska statens andra försvarslån såsom betalningsmedel vid erläggande av arvsskatt.

I en den 7 februari 1941 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 69, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen antaga följande, vid propositionen fogade

F ö r s l a g

till

förordning om rätt att använda obligationer med 4 procent ränta tillhörande svenska statens andra försvarslån såsom betalningsmedel vid erläggande av arvsskatt.

Häri genom förordnas, att vad i förordningen den 4 oktober 1940 (nr 860) om rätt att använda försvarsobligation såsom betalningsmedel vid erläggande av arvsskatt, m. m. är stadgat beträffande obligation tillhörande svenska statens försvarslån av den 1 maj 1940 skall gälla jämväl sådan till svenska statens andra försvarslån av den 15 januari 1941 hörande obligation, som löper med 4 procent ränta.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1941.

Enligt förordning den 4 oktober 1940, nr 860, skall obligation tillhörande svenska statens försvarslån av den 1 maj 1940 (*försvarsobligation*) till nominella kapitalbeloppet gälla såsom betalningsmedel vid erläggande av arvsskatt, dock högst för det belopp vartill skatten av myndighet, som verkställer stämpelbeläggning eller eljest uppbär arvsskatt, beräknas uppgå.

Till stöd för det nu föreliggande förslaget har föredragande *departementschefen* anfört bland annat följande:

»Då numera utbudits ett nytt försvarslån — svenska statens andra försvarslån av den 15 januari 1941 — har jag funnit det böra tagas under övervägande, huruvida icke jämväl till detta lån hörande obligationer borde få användas för betalning av arvsskatt på samma villkor, som gälla i fråga om 1940 års försvarsoptioner. Av de nya obligationerna ha utgivits två typer, en med 4 procent ränta samt en annan med 3 procent ränta och vinstutlottning (premieobligation).

Vad angår obligationerna av den förstnämnda typen synas de skäl som i fråga om 1940 års försvarsoptioner föranlett införandet av rätten att betala arvsskatt med obligationer vara i full utsträckning tillämpliga. Beträffande åter de i emissionen ingående premieobligationerna skulle en tillämpning å dem av de i förordningen den 4 oktober 1940 meddelade föreskrifterna medföra vissa tekniska svårigheter. Sålunda skulle — för undvikande av alla tvister rörande bättre rätt till vinst — premieobligationerna icke kunna mottagas såsom likvid under utlottningsperioderna. Från riksgäldskontorets synpunkter torde det för övrigt vara mindre lämpligt, att riksgäldskontoret självt för de förtidsinlösta obligationerna deltog i vinstutlottningarna. För dem som av hänsyn till den särskilda vinstmöjligheten förvärva premieobligationer torde dessutom obligationsinnehavet i regel icke bliva av den omfattning att det skulle innebära en mera avsevärd lättnad för dödsbodelägarna att få använda obligationerna för gäldande av arvsskatten. För premieobligationerna torde också kursen i mindre grad än beträffande obligationerna med 4 procent ränta vara i behov av stöd genom åtgärder av förevarande slag. Jag har därför funnit mig böra stanna vid att föreslå en utvidgad tillämpning av föreskrifterna i 1940 års förordning allenast beträffande de till 1941 års försvarslån hörande obligationerna, som löpa med 4 procent ränta.»

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får därför hemställa,

Utskottet.

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 69, antaga det vid propositionen fogade förslag till förordning om rätt att använda obligationer med 4 procent ränta tillhörande svenska statens andra försvarslån såsom betalningsmedel vid erläggande av arvsskatt.

Stockholm den 4 mars 1941.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: se under betänkande nr 3.